

Τοῦ Νομοσχεδίου «Γιὰ τὴν παροχὴ κινήτρων ἐνισχύσεως τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Νόρρας».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Τὸ προτεινόμενο νομοσχέδιον ἀποσκοπεῖ στὴ ριζικὴ ἀναμόρφωση τοῦ συστήματος περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Νόρρας, πού ἔχει διαμορφωθεῖ ἐξελικτικῶς τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια, μὲ τὴ θέσπιση διαφόρων νόμων. Μποροῦν νὰ ἀναφερθοῦν χαρακτηριστικῶς, ὁ Α.Ν. 942/1949, ὁ Ν. 2176/1953, ὁ Ν. 3213/1955, τὸ Ν.Δ. 4062/1959, ὁ Α.Ν. 147/1967, τὸ Ν.Δ. 1078/1971, 1312/1972 καὶ 1313/1972, ὁ Ν. 289/1976 καὶ ὁ Ν. 849/1978.

Ἡ πολυνομία αὐτὴ δημιουργεῖ ἓνα πολύπλοκο καθεστῶς κινήτρων, τὸ ὁποῖο προσφέρει μὲν ἀριστὰς ἐπιλογές στὸν ἐπενδυτὴ, ἀλλὰ ἀπαταιεῖ συγχρόνως, γιὰ νὰ προκύβει τὸ καλύτερο δυνατὸ ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ του, ὄρισμένες εἰδικὲς γνώσεις καὶ καλὴ ἐπιτελικὴ ὀργάνωση, προσόντα πού διαθέτουν συνήθως μόνο οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν κάποιο μέγεθος καὶ ἔχουν ἀριστοὺς ἴδιους πόρους. Εἶναι φυσικὸ ἓνα τέτοιο σύστημα, νὰ προξενεῖ ὄρισμένες δυσκολίες καὶ ἀμφιβολίες στὸ μέσο ἐπενδυτὴ καὶ νὰ δημιουργεῖ, πολλὰς φορές, προστριβές μεταξὺ τῶν ἐπενδυτῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως, πού εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν νόμων.

Ἡ ἀναπτυξιακὴ μας νομοθεσία ἔχει, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, αὐξήσει τὴν ἰσχύ τῶν κινήτρων γιὰ τὴν πραγματοποίηση παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, ἰδιαιτέρως στὶς λιγότερο ἀναπτυγμένες περιοχὲς τῆς Νόρρας, ταυτόχρονα ὅμως, δημιουργεῖ, ἐξαιτίας τῆς τάσεως πού ὑπάρχει γιὰ ὑπερβολικὸς ἐλέγχους καὶ γιὰ παροχὴ ἐγγυήσεων γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ Δημοσίου, ἓνα πλέγμα γραφειοκρατικῶν διαδικασιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ περιορίζεται ἡ ἀποτελεσματικότητά τους.

Μὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ θεραπεύονται πολλὰς ἀδυναμίες τῆς ἀναπτυξιακῆς μας νομοθεσίας, ἐνοποιεῖται τὸ σύστημα, ἀπλουστεύονται οἱ διαδικασίες καὶ, γενικῶς, ἐνισχύεται ἡ ἀποτελεσματικότητά τῶν κινήτρων περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Οἱ βασικὲς καινοτομίες τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ εἶναι οἱ ἑξῆς :

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπιχορηγήσεων, δηλαδή τῆς καταβολῆς ἀπὸ τὸ Δημόσιο μὴ ἐπιστρεφόμενου χρηματικῆς ποσῆς γιὰ τὴν κάλυψη μέρους τῆς δαπάνης τῆς παραγωγικῆς ἐπενδύσεως ἀποτελεῖ τὴ βασικότερη καινοτομία. Μέχρι τώρα, τὸ σύστημα αὐτὸ εἶχε ἐφαρμοσθεῖ, μὲ τὸν Ν. 289/1976, γιὰ τὴν περιορισμένη σὲ ἔκταση περιοχὴ Ε καὶ μὲ τὸ Ν.Δ. 1312/1972 γιὰ τὴν περιοχὴ Δ καὶ μόνο γιὰ κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις. Τώρα τὸ σύστημα γενικεύεται στὶς περιοχὲς ὅπου ἰσχύουν τὰ ἀναπτυξιακὰ κίνητρα καὶ ἄρα, ὄχι μόνο τὶς κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ ὅλη τὴν παραγωγικὴ ἐπένδυση. Τὸ νέο σύστημα εἶναι οὐδέτερο, δηλαδή δὲν ἐπηρεάζει τὴ σύνθεση τῆς ἐπενδύσεως μεταξὺ κτιριακῶν ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων καὶ ἐξοπλισμοῦ.

Ἐνα βασικὸ πλεονέκτημα τοῦ συστήματος τῶν ἐπιχορηγήσεων εἶναι ὅτι ἔχει διαφάνεια, δηλαδή τὸ δημοσιονομικὸ κόστος τοῦ συστήματος αὐτοῦ εἶναι γνωστὸ σὲ κάθε στιγμή. Ἀντίθετα, τὸ δημοσιονομικὸ κόστος τῶν συστημάτων πού στηρίζονται σὲ φορολογικὲς ἀπαλλαγές καὶ ἀφορολόγητες κρατήσεις, μπορεῖ μόνο νὰ ὑπολογιστεῖ ἐμμεσα.

Ἄλλο πλεονέκτημα τοῦ νέου συστήματος εἶναι ὅτι εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸ γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἐπενδύσεων, γιατί ἐνισχύει ἄμεσα τὶς ἐπιχειρήσεις πού προβαίνουν σὲ ἐπενδύσεις, ὅταν ἀκριβῶς οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κεφάλαια. Ἀντίθετα, ἀπὸ τὶς φορολογικὲς ἀπαλλαγές γιὰ ἐπενδύσεις, ὠφελοῦνται οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ κάποια χρονικὴ καθυστέρηση καὶ μόνο ἐφόσον οἱ ἐπιχειρή-

σεις αὐτὲς παρουσιάξουν ἀριστὰ κέρδη. Ἐπίσης, τὸ σύστημα τῶν ἐπιχορηγήσεων διευκολύνει τὴ δανειοδότηση τῶν ἐπενδύσεων ἀπὸ τὸ τραπεζικὸ σύστημα καὶ συμβάλει στὴ βελτίωση τῆς κεφαλαιακῆς συνθέσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ σύστημα τῶν ἐπιχορηγήσεων (GRANTS) ἰσχύει σὲ ὅλες τὶς χῶρες μέλη τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ συνδέεται μὲ τὶς ἐνισχύσεις πού δίνονται γιὰ περιφερειακὴ ἀνάπτυξη ἀπὸ τὸ Ἑυρωπαϊκὸ Ταμεῖο Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως (FEDER). Τὸ Ταμεῖο αὐτὸ συμμετέχει στὶς ἐπιχορηγήσεις πού χορηγοῦνται ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν μελῶν στὶς ἐπιχειρήσεις πού προβαίνουν σὲ ἐπενδύσεις στὶς ἀναπτυσσόμενες περιοχὲς τῶν χωρῶν τους καὶ καλύπτει μέχρι τὸ 50% τῆς χορηγούμενης ἀπὸ τὶς ἐθνικὲς κυβερνήσεις ἐνισχύσεως καὶ μέχρι τὸ 20% τῆς δαπάνης τῆς ἐπενδύσεως. Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ πλεονεκτήματα τοῦ νέου συστήματος κινήτρων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ προκύβει σημαντικὸ ὄφελος γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Οἰκονομία. Ἐν καὶ τὸ σύστημα αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσχυθεῖ στὴ Νόρρα μας, λόγω τῶν πολλῶν πλεονεκτημάτων του, ἔτσι καὶ ἐν δὲν συμμετεῖχε σὲ αὐτὸ τὸ Ἑυρωπαϊκὸ Ταμεῖο Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως. Ἀντίθετα, τὸ σύστημα τῶν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν δὲν ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ.

Ἡ Νόρρα μας, μὲσα στὴν Κοινὴ Ἑυρωπαϊκὴ Ἀγορά, θὰ ἀνταγωνίζεται τὶς ἄλλες χῶρες μέλη τῆς Ε.Ο.Κ., σὰν χῶρες ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεων καὶ, ἐπομένως, θὰ πρέπει νὰ προσφέρει τοῦλάχιστον τὰ ἴδια πλεονεκτήματα πού προσφέρουν ἄλλες χῶρες τῆς Ε.Ο.Κ. πού καταβάλλουν προσπάθειες γιὰ τὴν προσέλκυση ἐπενδύσεων. Εἰδικότερα, ἡ Ἰρλανδία καὶ ἡ Ἰταλία, παρέχουν πολὺ ἰσχυρὰ κίνητρα.

Πρέπει ἐπίσης, νὰ τονισθεῖ ὅτι καὶ οἱ ἑλληνικὲς ἐπιχειρήσεις στὸ μέλλον θὰ εἶναι ἐλεύθερες νὰ ἐπενδύσουν ὅπουδήποτε μέσα στὸ χῶρο τῆς Κοινῆς Ἑυρωπαϊκῆς Κοινότητος, ἔτσι ὥστε καὶ γιὰ τοὺς Ἑλληνες ἐπενδυτὲς θὰ ὑπάρχει θέμα συγκρίσεως πλεονεκτημάτων πού προσφέρουν οἱ διάφορες χῶρες τῆς Ε.Ο.Κ. Τὰ κίνητρα πού παρέχονται μὲ τὸν προτεινόμενο νόμο προσεγγίζουν ἐκεῖνα πού δίνονται ἀπὸ τὶς χῶρες μέλη τῆς Ε.Ο.Κ. πού προσφέρουν ἰσχυρὰ κίνητρα γιὰ τὶς προβλεπόμενες ἐπενδύσεις σὲ ὑπὸ ἀνάπτυξη περιοχὲς.

Ἄλλη βασικὴ καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς ἐνιαίου συστήματος ἐνισχύσεων τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων γιὰ ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ δραστηριότητες τῆς Οἰκονομίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πρωταγενῆ τομέα, πού ἐπιβάλλεται νὰ ἐνισχυθοῦν δηλαδή τοὺς τομεῖς τῆς μεταποιήσεως (βιομηχανία - βιοτεχνία), τῶν μεταλλείων-ὀρυχείων, τοῦ τουρισμοῦ (ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις), τῆς δραστηριότητος τῆς ἐφαρμοσμένης ἔρευνας καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ διαθέσεως ἐνέργειας. Ἐπίσης, στὸ ἴδιο σύστημα ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐπενδύσεις γιὰ τὴν ἐξοικονόμηση ἐνέργειας καὶ γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Ἡ ἀναπτυξιακὴ νομοθεσία πού ὑπάρχει σήμερα ἀνταγωνιστεῖ τοὺς ἐνισχυόμενους τομεῖς καὶ δραστηριότητες μεμονωμένα καὶ ὄχι μέσα σὲ ἓνα ἐνιαῖο σύστημα. Ὅρισμένοι δὲ τομεῖς, ἰδιαίτουςας σημασίας γιὰ τὸ μέλλον τῆς Οἰκονομίας μας, ὅπως εἶναι ἡ ἐφαρμοσμένη ἔρευνα καὶ ἡ παραγωγὴ καὶ διάθεση ἐνέργειας, δὲν ἐνισχύονται σήμερα.

Τέλος τρίτη βασικὴ καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ εἶναι ἡ διαίρεση τῆς Νόρρας σὲ τρεῖς περιοχὲς (Α, Β καὶ Γ), μὲ κλιμάκωση τῶν παρεχόμενων κινήτρων, ἀπὸ τῶν πέντε (Α, Β, Γ, Δ καὶ Ε) πού ὑπάρχουν σήμερα. Οἱ τρεῖς περιοχὲς τουριστικῆς ἀναπτύξεως εἶναι διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς τρεῖς περιοχὲς κινήτρων γιὰ τοὺς ἰσόλοιπους ἐνισχυόμενους τομεῖς καὶ δραστηριότητες τῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἀνακατάταξη αὐτὴ ἔγινε μὲ βάση τὶς πρὸ πρόσφατες ἐξελίξεις στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς Νόρρας καὶ τὴ στάθμιση τῶν δυνατοτήτων καὶ προοπτικῶν ἀναπτύξεώς τους στὸ προσεγὲς μέλλον. Τὰ κριτήρια πού χρησιμοποιήθηκαν εἶναι καθαρὰ κοινωνικο-οικονομικὰ.

περιοχές αναπτύξεως έγινε σχετικά πρόσφατα. Πρίν, όλη ή Χώρα, έκτός από τό λιμανοπέδιο τής Αττικής και με εξαίρεση τὰ νησιά που είχαν κάπως ευνόικότερο καθεστώς, αντιμετώπιζονταν ενιαία από την αναπτυξιακή μας νομοθεσία. Όμως, ούτε ή ενιαία αντιμετώπιση του ελληνικού χώρου, ούτε ό μεγάλος κατακερματισμός του δημιουργούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για μιὰ ορθολογική μακροχρόνια περιφερειακή και οικονομική ανάπτυξη. Η ενιαία αντιμετώπιση δημιουργεί υπερευκέντρωση των δραστηριοτήτων γύρω από τό Κέντρο ή γύρω από τὰ κέντρα ανάπτυξεως (Αθήνα - Οινόφυτα και Θεσσαλονίκη - Κιλκίς), με τις γνωστές επιπτώσεις και παρενέργειες. Από την άλλη μεριά ή πολυπεριφερειακή διαίρεση, αν διατηρηθεί για πολύ χρόνο, δημιουργεί στεγανά και τεχνητές συνθήκες ανάπτυξεως (συνθήκες θερμοκηπίου), όπου μπορεί να ενθαρρύνονται αντισυνοικονομικές επενδύσεις, όχι λόγω κακής επιλογής δραστηριότητας, αλλά ακατάλληλης τοποθεσίας εγκαταστάσεώς της. Η πολυπεριφερειακή διαίρεση, για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν μέσο περιφερειακής ανάπτυξεως, για να δοθεί ώθηση σε όρισμένα έπαρχιακά κέντρα που έχουν τις προϋποθέσεις για ανάπτυξη, να τονωθούν και να αποκτήσουν αυτοδυναμία. Για να διατηρηθούν, όμως, αυτά τὰ κέντρα ανάπτυξεως μακροχρόνια και να γίνουν πόλοι έλξεως δραστηριοτήτων και πληθυσμού, θα πρέπει κάποτε να αποκτήσουν τις ικανότητες επιβιώσεως σε καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού, μέσα στον ελληνικό χώρο και στο μέλλον μέσα στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο.

Η προτεινόμενη περιφερειακή διαίρεση τής Χώρας στηρίζεται σε αναμερισβήτητα δεδομένα, σχετικά με τὰ συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιοχής. Είναι γεγονός ότι ή οικονομική ανάπτυξη και ό πληθυσμός τής Χώρας έχουν κατά κύριο λόγο συγκεντρωθεί σε μιὰ ζώνη, που εκτείνεται στα ανατολικά παράλια από την Αθήνα μέχρι τή Θεσσαλονίκη και συνεχίζει από την Αθήνα στα βόρεια παράλια τής Πελοποννήσου μέχρι την Αχαΐα. Αυτή ή ζώνη προτείνεται με αυτό τό νομοσχέδιο, να ενταχθεί στην περιοχή με μειωμένα κίνητρα (περιοχή Β), έκτός από τὰ δύο κύρια βιομηχανικά κέντρα τής Χώρας, δηλαδή, τό νομό Αττικής και την Έπαρχία Θεσσαλονίκης, που εντάσσονται στην περιοχή Α, χωρίς κίνητρα. Ειδικότερα όμως, για την Έπαρχία Θεσσαλονίκης και τις άλλες περιοχές, που μεταφέρονται από την Β στην Α' περιοχή κινήτρων, με αυτό τό νομοσχέδιο προβλέπεται, για τις εγκατεστημένες μόνο επιχειρήσεις, μεταβατική περίοδος μιὰς πενταετίας, που θα ισχύουν τὰ κίνητρα τής Β' περιοχής. Η υπόλοιπη Χώρα εντάσσεται στην Γ' περιοχή, όπου προτείνεται να ισχύουν τὰ ισχυρότερα κίνητρα.

Τό προτεινόμενο νομοσχέδιο προβλέπει, όπως προέβλεπε και ό Ν. 849/1978, ότι με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου θα διαφοροποιούνται οι ενισχύσεις τόσο στην περιοχή Γ όσο και στην περιοχή Β, κατά κλάδο ή δραστηριότητα και νομό ή έπαρχια. Με τον τρόπο αυτό, ή Διοίκηση μπορεί να άσκει μιὰ ελέγκτη και δυναμική περιφερειακή πολιτική, ή οποία θα υπαγορεύεται από τις ανάγκες των περιοχών και τις συνθήκες που κατά καιρούς θα διαμορφώνονται σε αυτές.

Τό προτεινόμενο νομοσχέδιο διαίρεείται σε τέσσερα κεφάλαια, ως έξής :

- Κεφ. Α : Όρισμοί - Γενικές Διατάξεις "Άρθρο 1 - 4
- Κεφ. Β : Επιχορήγηση, Επενδύσεων και "Άρθρο 5 - 15
- Επιδότηση, Επιτοκίου
- Κεφ. Γ : Φορολογικά Κίνητρα "Άρθρο 16- 22
- Κεφ. Δ : Συμπληρωματικές και "Άρθρο 23 - 32
- Τροποποιητικές Διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α.

Όρισμοί - Γενικές Διατάξεις.

Στο κεφάλαιο αυτό ορίζονται τὰ κίνητρα που παρέχονται (άρθρο 1), οι υπαχόμενες επιχειρήσεις (άρθρο 2), ή

επιχορηγούμενες επενδύσεις (άρθρο 3) και δίνεται ή διαίρεση τής Έπικράτειας σε περιοχές κινήτρων (άρθρο 4).

"Άρθρο 1.

Τὰ παρεχόμενα κίνητρα είναι ή επιχορήγηση (GRANTS) των παραγωγικών επενδύσεων, ή επιδότηση του επιτοκίου, ή φορολόγητη έκπτωση και ή πρόσθετη απόσβεση.

Σημειώνεται ότι, όπως ορίζεται στο άρθρο 11, ή επιχορηγούμενη επιχείρηση δεν μπορεί να πραγματοποιήσει φορολόγητη κράτηση για την επιχορηγούμενη επένδυση, Δίνεται, δηλαδή, τό δικαίωμα επιλογής μεταξύ επιχορηγήσεως και φορολόγητης κρατήσεως. Είναι όμως, επιθυμητό να στραφούν οι επιχειρήσεις προς τό κίνητρο των επιχορηγήσεων και γι' αυτό τό λόγο, τό κίνητρο αυτό είναι ενισχυμένο σε σύγκριση με αυτό των φορολόγητων κρατήσεων. Τὰ λοιπά κίνητρα, δηλαδή ή επιδότηση του επιτοκίου και ή πρόσθετη απόσβεση, παρέχονται και στις δύο περιπτώσεις σωρευτικά. Τό ίδιο περίπου πλέγμα κινήτρων ισχύει και στις χώρες τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, με όρισμένες παραλλαγές από χώρα σε χώρα.

Τό νομοσχέδιο αυτό δέν θίγει τὰ λειτουργικά κίνητρα, δηλαδή τους μειωμένους συντελεστές Φ.Κ.Ε. και ασφαλιστικών εισφορών, που παραμένουν όπως ισχύουν σήμερα, τόσο από απόψεως ύψους μειώσεων όσο και από απόψεως περιοχών.

"Άρθρο 2.

Οι επιχειρήσεις που μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του προτεινόμενου νόμου είναι οι επιχειρήσεις που υπάγονται στους τομείς τής μεταποιήσεως (βιομηχανία-βιοτεχνία), μεταλλείων-όρυχείων, εφαρμοσμένες έρευνες στη βιομηχανία, μεταλλεία και ένεργεια, παραγωγή και διαθέσεως ένεργειας σε τρίτους, και τέλος του τουρισμού (ξενοδοχεία), έφόσον πραγματοποιούν παραγωγικές επενδύσεις, σύμφωνα με τους όρους, τις προϋποθέσεις, τους περιορισμούς και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο νόμο αυτό. Πρέπει να σημειωθεί ότι ή έννοια τής μεταποιήσεως έχει ληφθεί στο νόμο αυτό από την στατιστική ταξινόμηση των κλάδων οικονομικής δραστηριότητας τής Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τής Ελλάδος που περιλαμβάνει τις δραστηριότητες που αναφέρονται υπό τους κωδικούς αριθμούς 2 έως 3 και τους υποκωδικούς τους.

Επισημαίνεται ότι ή έννοια τής μεταποιήσεως έχει διευρυνθεί για την εφαρμογή του νόμου αυτού, για να περιλάβει και τις επιχειρήσεις παραγωγής ψύχους, διαλογής και συσκευασίας όπωροκηπευτικών, όπως και τις επιχειρήσεις θερμοκηπίων ύψηλης τεχνολογίας.

Επίσης, στις μεταλλευτικές επιχειρήσεις έχουν προστεθεί και τὰ ιδιωτικά λιγνιτωρυχεία, όπως και οι λατομικές επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως μαρμάρων και βιομηχανικών όρυκτων.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι οι ενισχύσεις που δίνονται με τό νόμο αυτό χορηγούνται τόσο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις όσο και στις δημόσιες επιχειρήσεις, έφόσον αυτές έμπίπτουν στους τομείς και δραστηριότητες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

"Άρθρο 3.

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ή έννοια τής παραγωγικής επενδύσεως, ή οποία έχει ληφθεί βραχικά από τους προγενέστερους αναπτυξιακούς νόμους. Έχει όμως διατυπωθεί κατά τρόπο ενιαίο και πλήρέστερο.

"Άρθρο 4.

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται τρεις περιοχές τής Χώρας (Α, Β και Γ) χωριστά για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και για τους υπόλοιπους ενισχυόμενους τομείς και δραστηριότητες.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι οι επιχειρήσεις, πλην των ξενοδοχειακών, που υπάρχουν σήμερα στο τμήμα της Β περιοχής που γίνεται με το νόμο αυτό Α περιοχή, εξακολουθούν να έχουν τα κίνητρα της Β περιοχής για μία μεταβατική περίοδο πέντε χρόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β.

Επιχορήγηση επενδύσεων και επιδότηση επιτοκίου.

Στο κεφάλαιο αυτό ορίζονται: Ο τρόπος παροχής επιχορηγήσεως και επιδοτήσεως επιτοκίου (άρθρο 5), τα ανώτερα ποσοστά των επιχορηγήσεων των δαπανών επενδύσεων στις διάφορες περιοχές και κατά κλάδο ή δραστηριότητα (άρθρο 6), τα ανώτερα ποσοστά των επιχορηγήσεων των δαπανών για ειδικές επενδύσεις - προστασία του περιβάλλοντος, εξοικονόμηση ενέργειας και τεχνολογική ανάπτυξη (άρθρο 7), τα ανώτερα ποσοστά επιχορηγήσεων για τη μεταγκατάσταση επιχειρήσεων (άρθρο 8), τα ανώτερα ποσοστά επιδοτήσεως του επιτοκίου δανείων και πιστώσεων (άρθρο 9), οι προϋποθέσεις και περιορισμοί για την παροχή επιχορηγήσεων και επιδοτήσεως επιτοκίου (άρθρο 10), οι όροι παροχής επιχορηγήσεως και επιδοτήσεως του επιτοκίου (άρθρο 11), η διαδικασία παροχής επιχορηγήσεων και επιδοτήσεως επιτοκίου (άρθρο 12), ο τρόπος καταβολής, ελέγχου και ανάκλησεως των επιχορηγήσεων και της επιδοτήσεως του επιτοκίου (άρθρο 13), η φορολογική μεταχείριση των παρεχομένων επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων (άρθρο 14) και ο τρόπος δικαιτησίας (άρθρο 15).

Άρθρο 5.

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι η παροχή επιχορηγήσεων και η επιδότηση επιτοκίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Συντονισμού, που δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την απόφαση αυτή, η οποία ισούται με άδεια σκοπιμότητας, καθορίζεται το ύψος της ενισχύσεως και οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του επενδυτή.

Άρθρο 6.

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται τα ανώτερα ποσοστά των επιχορηγήσεων των παραγωγικών επενδύσεων, ως εξής:

Ανώτερα ποσοστά επιχορηγήσεως στη δαπάνη παραγωγικής επενδύσεως

1. Για τις επιχειρήσεις όλων των ενισχυόμενων τομέων, πλην των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων:

α) Περιοχή Β.

Για δραστηριότητες υψηλής ενισχύσεως 30%
Για δραστηριότητες μέσης ενισχύσεως 25%
Για δραστηριότητες χαμηλής ενισχύσεως 20%

β) Περιοχή Γ.

Για δραστηριότητες υψηλής ενισχύσεως 50%
Για δραστηριότητες μέσης ενισχύσεως 45%
Για δραστηριότητες χαμηλής ενισχύσεως 40%

2. Για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις:

α) Περιοχή Β 20%

β) Περιοχή Γ 35%

Για τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις το ανώτερο ποσοστό επιχορηγήσεως στις περιοχές Β και Γ ορίζεται σε 40%.

Εφόσον επένδυση πραγματοποιείται μέσα σε βιομηχανική περιοχή της ΕΤΒΑ, ή σε περιοχή στην οποία εφαρμόζεται ειδικό πρόγραμμα περιφερειακής ανάπτυξεως, μπορεί να δοθεί πρόσθετη επιχορήγηση μέχρι 10% της δαπάνης της παραγωγικής επενδύσεως.

Για τα παραδοσιακά χαρακτηριστικά κτίσματα, ανεξάρτητα από περιοχή (Α, Β ή Γ), η επιχορήγηση μπορεί να φθάσει το 50% της δαπάνης επενδύσεως για την ανακατασκευή, αναστήλωση ή μετασκευή τους.

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι με πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου καθορίζονται τα ποσοστά επιχορηγήσεων, μέσα στα προβλεπόμενα ανώτερα όρια, για τις περιοχές Β και Γ, κατά κλάδο ή δραστηριότητα και κατά νομό ή επαρχία. Ειδικότερα, για τις επιχορηγήσεις επενδύσεων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, προβλέπεται έκδοση πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου, που καθορίζουν τα ποσοστά επιχορηγήσεων κατά νομό, επαρχία, δήμο, κοινότητα ή τοπική ζώνη, όπως επίσης και κατά είδος καταλύματος, μέγεθος ξενοδοχειακής μονάδας και λειτουργική τάξη της επιχειρήσεως, μέσα στα προβλεπόμενα ανώτερα όρια.

Άρθρο 7.

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι παρέχονται επιχορηγήσεις για ειδικές επενδύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, τη σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας ή την υποκατάσταση του πετρελαίου και της ηλεκτρικής ενέργειας με άλλες πηγές ενέργειας και για την τεχνολογική ανάπτυξη, με την ίδρυση ή επέκταση εργοστηρίων εφαρμοσμένης βιομηχανικής ή μεταλλευτικής έρευνας ή με τη δημιουργία εγκαταστάσεων προτύπου δοκιμαστικής παραγωγής (PILOT PLANTS), εφόσον οι επενδύσεις αυτές γίνονται από βιομηχανικές ή μεταλλευτικές επιχειρήσεις. Για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις χορηγείται επιχορήγηση για αντικατάσταση συστημάτων συμβατικών μέσων ενέργειας για θέρμανση ή κλιματισμό χώρων και για θέρμανση νερού. Το ποσοστό της επιχορηγήσεως μπορεί να φθάσει το 40% της σχετικής δαπάνης επενδύσεως, ανεξάρτητα από περιοχή (Α, Β ή Γ), αλλά το ποσό της επιχορηγήσεως για την προστασία του περιβάλλοντος και την τεχνολογική ανάπτυξη δεν μπορεί να ξεπεράσει το ποσό των 50 εκατομμυρίων δραχμών και για την περίπτωση των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, το ποσό των 10 εκατομμυρίων δραχμών.

Στην περίπτωση της εξοικονομήσεως ενέργειας δεν υπάρχει ανώτερο ποσό επιχορηγήσεως, αλλά το ποσοστό της επιχορηγήσεως παρέχεται ανάλογα με το βαθμό εξοικονομήσεως ενέργειας ή υποκαταστάσεως εισαγομένων καυσίμων. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διατάξεως αυτής καθορίζονται με αποφάσεις των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας και Ενέργειας.

Επίσης, και για πρώτη φορά, δίνεται επιχορήγηση για την κάλυψη των δαπανών μεθοδολογίας επιστημόνων που ασχολούνται με την ενισχυόμενη τεχνολογική και εφαρμοσμένη έρευνα. Η επιχορήγηση μπορεί να φθάσει το 30% της μεθοδολογίας τριών κατ' ανώτατο όριο επιστημόνων και για τρία το πολύ χρόνια.

Άρθρο 8.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιχορηγούνται οι βιομηχανικές και μεταλλευτικές επιχειρήσεις που μεταφέρονται από τις περιοχές Α ή Β στη περιοχή Γ. Το ποσοστό επιχορηγήσεως μπορεί να φθάσει μέχρι 50% της σχετικής δαπάνης μεταγκαταστάσεως από την Α στη Γ και μέχρι 30% από τη Β στη Γ περιοχή. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν η βασική πρώτη ύλη βρίσκεται μέσα στην περιοχή Β, μπορεί να επιχορηγηθεί μέχρι 30% ή μεταγκατάσταση βιομηχανικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων από την περιοχή Α στην περιοχή Β. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού βοηθούν τη βιομηχανική αποκέντρωση.

Άρθρο 9.

Το άρθρο αυτό προβλέπει επιδότηση του επιτοκίου του συνολογούμενου τραπεζικού δανείου ή πιστώσεως και μέχρι πέντε χρόνια, ως και του δημοτικού δανείου που εκδίδεται σε δημόσια έγγραφη, μέχρι δέκα χρόνια. Η επιδότηση κυμαίνεται από 50% στην περιοχή Γ μέχρι 30% στην περιοχή Β. Ειδικότερα, για τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις ή επιδότηση μπορεί να φθάσει μέχρι 40% για επενδύσεις που γίνονται στις περιοχές Β και Γ. Επί-

Με την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου νόμου παύει η υπαγωγή νέων επενδύσεων στους παλαιότερους αναπτυξιακούς νόμους. Έπενδύσεις που έχουν υπαχθεί ή θα υπαχθούν μέχρι της ισχύος αυτού του νόμου σε παλαιότερους αναπτυξιακούς νόμους, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις αυτών. Επίσης, διέπονται από τους ίδιους νόμους οι τροποποιήσεις των σχετικών εγκριτικών πράξεων, εφόσον όμως το ύψος της επένδυσης δεν υπερβαίνει το 30% της αξίας της επένδυσης της αρχικής εγκρίσεως. Έπενδύσεις που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις των παραπάνω νόμων μπορεί να υπαχθούν στις διατάξεις αυτού του νόμου εφόσον δεν έγινε έναρξη της επένδυσης μέχρι 31 Μαΐου 1980 και συντρέχουν οι προϋποθέσεις και οι όροι αυτού του νόμου.

Έπιχειρήσεις που είχαν έναρξη των επενδύσεών τους από 1 Ιουνίου 1980 μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου, χωρίς να έχουν υπαχθεί σε παλαιότερους αναπτυξιακούς νόμους ή να έχουν άπλωε υποβάλει αίτηση για υπαγωγή τους στους παραπάνω νόμους, χωρίς να έχει ακόμη εγκριθεί ή επένδυση, δικαιούνται να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον συγκεντρώνουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις.

Από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου όλες οι αρμοδιότητες της Επιτροπής του άρθρου 8 του Ν. 849/1978 μεταβιβάζονται στις Επιτροπές που προβλέπει το άρθρο 12 αυτού του νόμου.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 7, 8 και 9 όρίζονται τα εξής:

Οι επενδύσεις που άρχισαν να πραγματοποιούνται με τις διατάξεις του Ν.Δ. 1078/1971, Ν.Δ. 1313/1972 και Ν. 849/1978, υπάγονται στις ευεργετικές διατάξεις των νόμων αυτών για τη διαπάνη της επένδυσης που πραγματοποιήθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980, ανεξάρτητα αν η επένδυση ολοκληρώθηκε ή όχι μέχρι της ημερομηνίας αυτής. Οι δαπάνες που θα πραγματοποιηθούν από 1 Ιανουαρίου 1981 για τις επενδύσεις που δεν ολοκληρώθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980, θα εκπεσθούν από τα καθαρά κέρδη, με τη μορφή αφορολογητών εκπτώσεων, με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 16 έως και 20 του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Οι διατάξεις του άρθρου 9 του Ν.Δ. 1080/1971 και του άρθρου 6 του Ν. 289/1976, όπως ισχύουν, με τις οποίες μειώνεται ο φόρος κύκλου εργασιών των βιομηχανικών, βιοτεχνικών κ.λπ. επιχειρήσεων, ανάλογα με την περιοχή στην οποία είναι εγκατεστημένες, θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται μέχρι του χρόνου έναρξης εφαρμογής του φόρου προτιμειμένης αξίας. Επομένως, για τον υπολογισμό της μείωσης του φόρου κύκλου εργασιών για τη μεταβατική αυτή περίοδο θα εξακολουθούν να ισχύουν οι περιοχές και οι μειώσεις που καθορίζονται από τις σχετικές διατάξεις του Ν.Δ. 1078/1971, Ν.Δ. 1080/1971, Ν.Δ. 1312/1972 και Ν. 289/1976 όπως ισχύουν.

Η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 16 των Ν.Δ. 1312/1972 και του άρθρου 12 του Ν.Δ. 1313/1972, όπως ισχύουν, θα εξακολουθήσει να ισχύει για τις επιχειρήσεις που αναφέρονται σ' αυτές μέχρι την προβλεπόμενη λήξη. Επομένως και στην προκειμένη περίπτωση θα ισχύουν οι περιοχές και οι επιχειρήσεις που είχαν καθορισθεί από τις διατάξεις που ισχύουν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος προτεινόμενου νομοσχεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Συμπληρωματικές και Τροποποιητικές Διατάξεις.

Στο κεφάλαιο αυτό συμπληρώνονται, τροποποιούνται και αντικαθίστανται ορισμένες διατάξεις αναπτυξιακών και άλλων σχετικών νόμων που ισχύουν σήμερα. Έτσι, συμπληρώνεται η διάταξη του Ν. 849/1978 για την έγγραφη υποθήκη υπέρ του Δημοσίου (άρθρο 23), τροποποιούνται

ορισμένες διατάξεις των νόμων 849/1978 και 289/1976, με σκοπό την έναρμόνισή τους με άλλες διατάξεις που ισχύουν (άρθρο 24), τροποποιείται η διάταξη για κέντρα παραθερισμού του Ν. 849/1978 (άρθρο 25), αντικαθίσταται η διάταξη του Ν. 4458/1965 που αφορά τον Κινητισμό λειτουργίας των βιομηχανικών περισώων της ΕΤΒΑ (άρθρο 26), ρυθμίζεται το θέμα των δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης, καθώς και το δικού δικτύου των βιομηχανικών περισώων της ΕΤΒΑ (άρθρο 27) και εξουσιοδοτείται η Οικονομική Επιτροπή να αναθέτει μελέτες σε άλλοδαπούς μελετητές (άρθρο 28).

Στο ίδιο κεφάλαιο προβλέπεται η κύρωση αποφάσεων της Οικονομικής Επιτροπής για παραγωγικές επενδύσεις της ΕΛΕΒΜΕ (άρθρο 29), προβλέπεται η Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τις Δημόσιες Έπενδύσεις (άρθρο 30), και, τέλος, καθιερώνεται ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, στο οποίο δημοσιεύονται οι πράξεις εγκρίσεως επενδύσεων με βάση τους αναπτυξιακούς νόμους.

Ειδικότερα προβλέπονται τα εξής:

*Άρθρο 23.

Με το άρθρο αυτό συμπληρώνεται και τροποποιείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του Ν. 849/1978 που αφορά την έγγραφη υποθήκη υπέρ του Δημοσίου για τις περιπτώσεις παροχής δανειακών ενισχύσεων. Η συμπλήρωση αυτή κρίνεται αναγκαία για να αντιμετωπισθούν ορισμένες δυσκολίες που προέκυψαν κατά την εφαρμογή της αρχικής σχετικής διατάξεως και να προωθηθούν απόσπαστα οι επενδύσεις που έχουν ήδη εγκριθεί με τον Ν. 849/1978.

*Άρθρο 24.

Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι η επιδότηση επιτοκίου δανείων ή πιστώσεων για επενδύσεις στη νέα Ε περιοχή, που δημιουργήθηκε με τον Ν. 849/1978, δίνεται με τις προϋποθέσεις του Ν. 289/1976.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού διευκρινίζεται ότι η επιδότηση επιτοκίου δανείων ή πιστώσεων για επενδύσεις στις περιοχές Γ και Δ, δίνεται με τις προϋποθέσεις του Ν.Δ. 1312/1972, ενώ για τις επενδύσεις στην περιοχή Ε, δίνεται με τις προϋποθέσεις του Ν. 289/1976.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του Ν. 849/1978, που αφορά την υπαγωγή ναυτιλιακών εταιρειών ευρείας μετοχικής βάσεως στις διατάξεις του Ν. 849/1978. Η μόνη μεταβολή που γίνεται με την αντικατάσταση της διατάξεως είναι η προσθήκη της φράσεως «ως ούτως τροποποιείται: διά του παρόντος νόμου», που σημαίνει ότι τα κίνητρα που προβλέπονται δίνονται με τις διατάξεις του Ν. 289/1976, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τον Ν. 849/1978.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού έναρμόνιζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 1312/1972 και Ν. 849/1978 σε ότι αφορά την έναρξη της επένδυσης. Η διαφορά μεταξύ των δύο νομοθετημάτων οφείλεται στο ότι ο μόν Ν. 849/1978 δεν θεωρεί την παραγγελία μηχανικού εξοπλισμού έναρξη της επένδυσης, ενώ το Ν.Δ. 1312/1972 την θεωρεί έναρξη.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού επεκτείνεται η απαλλαγή από τέλη γαστροσήμεου και από λοιπές επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, που προβλέπεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 11 του Ν. 849/1978, και στις επιδοτήσεις του επιτοκίου που χορηγούνται με το άρθρο 8 του Ν. 289/1976.

Με την παράγραφο 7 του άρθρου αυτού καταργείται ο περιορισμός της 31 Δεκεμβρίου 1980 (που προβλέπεται με το άρθρο 10 του Ν. 289/1976) στην τελευταία προθεσμία έναρξης λειτουργίας των επιχειρήσεων του Ν. 289/1976, για να μπορούν να κάνουν χρήση του κινήτρου των μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για μία πενταετία.

Με την παράγραφο 8 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από του ισχύος δ Ν. 849 1978.

Άρθρο 25.

Με το άρθρο αυτό χαρακτηρίζονται σαν ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και επομένως έχουν τα ευεργετήματα των διατάξεων του Ν.Δ. 1313 1972, όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε αργότερα, και τα κέντρα παραθερισμού και διακοπών, έρσον αποτελούνται από μόνιμες εγκαταστάσεις και λειτουργούν με έδαφος του ΕΟΤ και τα όποια ανήκουν σε άλλοδαπούς ή εκμεταλλεύονται από άλλοδαπούς, για λόγους ύψης μεταχειρίσεως

Άρθρο 26.

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η ένοποίηση των Κανονισμών λειτουργίας των βιομηχανικών περιοχών της ΕΤΒΑ και η απλοποίηση της διαδικασίας εγκρίσεώς τους με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας και Ένεργείας.

Άρθρο 27.

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι η κατασκευή, ή συντήρηση, ή λειτουργία και η εκμετάλλευση των δικτύων ύδρευσης και αποχετεύσεως όπως και του οδικού δικτύου των βιομηχανικών περιοχών της ΕΤΒΑ ανήκουν αποκλειστικά στην ΕΤΒΑ. Η ρητή αυτή διάταξη έχει σκοπό να αποτρέψει αλληλοεπιπτώσεις αρμοδιοτήτων μεταξύ διαφόρων φορέων. Επίσης προβλέπεται ότι οι βιομηχανικές περιοχές της ΕΤΒΑ και οι επιχειρήσεις μέσα στις βιομηχανικές περιοχές αυτές δεν υποχρεούνται να καταβάλλουν τέλη φωτισμού, καθαριότητας και ανάπτυξης χώρου στους Δήμους και Κοινότητες, γιατί οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από τις βιομηχανικές περιοχές, με βάση των Κανονισμό λειτουργίας τους. Προβλέπεται η καταβολή τελών στους Δήμους και Κοινότητες μόνο έρσον τα δίκτυα των βιομηχανικών περιοχών της ΕΤΒΑ ενώνονται και επιβαρύνουν τα κεντρικά δίκτυα των Δήμων και Κοινοτήτων.

Άρθρο 28.

Με το άρθρο αυτό εξουσιοδοτείται η Οικονομική Έπιτροπή να αναθέτει μελέτες σε άλλοδαπούς μελετητές κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων του Ν. 716/1977 «Περί μητρώου μελετητών και ανάθεσεως και εκπονήσεως μελετών». Με τη διάταξη αυτή θα μπορεί η Διεύθυνση να αναθέτει σε ξένους μελετητές τη μελέτη μεγάλων και πολυ-

πλοκών έργων, χωρίς καθυστέρηση και γραφειοκρατικές διαδικασίες, όταν διαπιστώνεται ότι τέτοιες μελέτες δεν είναι δυνατόν να γίνουν από Έλληνες μελετητές.

Άρθρο 29.

Με το άρθρο αυτό κυρώνονται οι αριθ. 1399 15.10.1980 και 1400 15.10.1980 αποφάσεις της Οικονομικής Έπιτροπής με τις όποιες ρυθιστηκαν τα χρηματοδοτικά σχήματα των δύο μεγάλων επενδυτικών προγραμμάτων της ΕΛΕΒΜΕ Α.Ε., δηλαδή του πετροχημικού συγκροτήματος και της μονάδας σιδηροδρομίου. Κρίνεται αναγκαία η ένισχυση των παραπάνω προγραμμάτων με τις ειδικές αποφάσεις που τώρα κυρώνονται, επειδή έχουν μεγάλη σημασία για την Έλληνική Οικονομία. Ειδικότερα, με την ίδρυση των μονάδων αυτών αναμένεται να βελτιωθεί σημαντικά το Ισοζύγιο Πληρωμών της Χώρας, αφού, μεταξύ άλλων, θα πραγματοποιηθεί υποκατάσταση εισαγόμενων προϊόντων, και αύξηση των εξαγωγών.

Άρθρο 30.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού δίνεται η δυνατότητα να γίνει με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται μετά από απόφαση των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών, η κωδικοποίηση σε έναίο κείμενο των κειμένων διατάξεων που ισχύουν, για τις δημόσιες επενδύσεις. Με τη ρύθμιση αυτή απλοποιείται η διευκόλυνση των υπηρεσιών που χειρίζονται τα θέματα των δημοσίων επενδύσεων.

Άρθρο 31.

Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται, για πρώτη φορά, ειδικό τεύχος, της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, στο όποιο θα δημοσιεύονται όλες οι πράξεις που αναφέρονται σε επενδύσεις, σύμφωνα με αναπτυξιακούς νόμους. Το παραπάνω άρθρο εισάγει μια καινοτομία που αποβλέπει στη ταχύτερη συγκέντρωση και δημοσίευση των αποφάσεων για μια καλύτερη και πληρέστερη πληροφόρηση.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 1980

Οι Υπουργοί

Ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Συντονισμού
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Οικονομικών
Μ.Α. ΓΒΕΡΤ

Βιομηχανίας και Ένεργείας
ΣΤ. ΜΑΝΟΣ